

celáře. I tu platí obdobně vše jako u notářů-pachatelů. Uvedli jsme již shora, že i tyto osoby jakožto konkurenti mohou se proti notáři dopustiti všech činů, kterých podle zákona mohou se dopustiti jen soutěžitelé. Sem spadá zejména § 11 (zneužívání jména, firmy atd.), § 14, odst. 3 (nekalá soutěž osob pomocných) a §§ 17, 33, podle nichž ručí podnikatelé-soutěžitelé i za činy svých zaměstnanců.

ad 2. Nelegální pravoznalci, fušeři.

Fušerství jako takové, t. j. provozování činností vyhrazených advokátům a notářům nedá se stíhati podle našeho zákona. Pouhé neoprávněné provozování živnosti jako takové není o sobě nekalé, stejně jako není nekalým každýkoli jiný přírůst nových živnostníků-konkurentů. Na stíhání fušerství platí jiné předpisy, které bdí nad neoprávněným rozšiřováním živností, jak co do extensivní tak intenzivní stránky. V opačném případě musili bychom dojiti nutně k zavedení numerus klausus, v kterémžto případě pak ovšem vniknutí nového cizího elementu do řad oprávněných živnostníků bylo by s hlediska zákona proti nekalé soutěži závadné.

Jinak arci sluší posuzovati činnost fušerů ohledně jednotlivých jejich počinů. Pokud si fušer počiná jako soutěžitel a fakticky též důsledkem takového jednotlivého závadného jednání škodlivou soutěž působí, podléhá tyto jednotlivé jeho počiny všem sankcím našeho zákona stejně jako kdyby byl oprávněným soutěžitelem-živnostníkem a vztahují se tedy na všechna ustanovení o soutěžitelích. Nesmí mít fušer výhod oproti jiným řádným soutěžitelům. Ručí tedy zejména za své lidi stejně přísně jako advokát a notář. Může tedy býti fušer žalován na př.,

1. přikládá-li si nesprávný název, vyznamenání, ználosti atd., na př. název »doktora«, jehož snad dosáhl někde v cizích státech za jiných podmínek nežli u nás, název »úředně schváleného pravoznalce« atd.;

2. poukazuje-li na neexistující známosti, konexe, spojení s peněžními ústavy atd.;

3. činí-li nesprávné údaje o podnětu, příčině výkonu, na př. předstírá-li motivy náboženské, národní, humanitní, vlastenecké, agitační atd.;

4. nalázi-li svůj výkon pod cenou, než za jakou činí tak notář neb advokát. Zde těží fušer z výhod vyplývajících mu z nedodržování nebo nedostatku zákona na úkor těch, kteří zákonem se řídí;

5. láká-li nepřistojně zákazníka klamavými přísliby, vyhrůžkami atd.;

6. odvrací-li neslušně zákazníka od notářů a advokátů, na př. haněním těchto;

7. svádí-li k porušení smluv s notářem a využívá jich pak k svému prospěchu.

Jak patrně z těchto námětů vzatých příkladů, lze proti činnosti fušerů i podle našeho zákona proti nekalé soutěži zakročiti.

Ad d) Kterákoliv jiná osoba. Sem patří:

1. z zaměstnanci konkurentovi, koncipienti, kandidáti, sollicitatoři, stenotypistky atd. Ti mohou notáři ublížiti jako zaměstnanci, ježto jsou více než jiné osoby do soutěžních poměrů jeho zasvěceni.

Oni mohou zejména zrazovati tajemství notáře, u něhož jsou zaměstnání, mohou dopustiti se nekalé reklamy ke škodě našeho notáře, mohou jej zlehčiti, mohou se dáti podplatiti neb jiné podplatiti ke škodě notáře, býti soutěžně činnými i pro jiného notáře atd.

2. jiné osoby vůbec, na př.

a) žurnalista, jenž uveřejní v novinách hanlivý článek o notáři aneb nepravdivý reklamní článek v zájmu jiného notáře,

b) služka, která za účelem soutěže rozhlásí škodlivé zprávy o neutěšeném finančním neb zdravotním stavu notáře, svého službodárce, mezi jeho klienty,

c) nespokojený klient, který prohřívá spor, líčí notáře jako neschopného,

d) úředník notářské komory, který v novinách vyhlásí tendenčně průběh disciplinárního řízení a odsouzení určitého notáře,

e) soudce, jenž zlehčí výkony notáře v očích jeho klientů atd.

Tím jsou as zhruba vyčerpány otázky, jež se dotýkají našeho tematu. Zákon proti nekalé soutěži má arci velký význam pro notáře i jako právního zastupce strany a v příčině té bylo by poukázati na řadu velmi důležitých ustanovení našeho zákona, z nichž některá zasahují velmi pronikavě v náš právní řád, zejména v právo občanské, obchodní, patentní, známkové atd. Pro obsáhlost této materie dovoluji si poukázati tu na četné komentáře, jež byly k zákonu vydány a v nichž lze se s problémy našeho zákona blíže seznámiti.

Pánům notářům a kandidátům notářství v republice Československé.

Spolek československých notářů jednomyslně usnesl se ve valné hromadě konané v Praze dne 14. října 1928, aby zahájena byla akce k získání potřebného kapitálu na postavení notářského domu v Praze. Vycházel při tom z té úvahy, že dnešní místnosti, v nichž spolek a notářská komora mají svoje sídlo, neodpovídají vážnosti notářského stavu, nemajíce ani hygienických úřadoven ani místností reprezentačních, kde by mohli hosté z celé republiky i z ciziny komoru a Spolek navštěvující slušně a stavu notářskému přiměřeně býti přijati. Poukazováno bylo také k tomu, že jiné korporace, jako komora lékařská, inženýrská atd. v Praze svoje úřední a reprezentační budovy si již postavily neb v dohledné době postaví. Uznáno bylo jednomyslně, že dnes kolegové z republiky do jejího hlavního města přijíždějící nemají místností, kam by mohli jako do svého centra přijíti a zde potřebné informace získati, případně i v klubovních místnostech příjemného oddechu nalézt.

Podle směrnic valnou hromadou udělených žádá Spolek československých notářů společně s notářskou komorou v Praze, aby

1. páni notáři zúčastnili se upisovací akce k tomuto účelu zahájené a skládali v hotovosti neb v cenných papírech dobrovolné příspěvky na stavbu notářského domu jejich majetkovým poměrům přiměřeně,

2. neb poskytl k tomuto účelu dobrovolné zápůjčky od 500 Kč počínajíc, a

aby páni kand. notářství poskytli podle svých majetkových poměrů k tomuto účelu dar neb zápůjčku v libovolné výši. Příspěvky neb zápůjčky jednotlivými kolegy složené budou vděčně kvitovány a všem páním notářům a kandidátům budou zaslány složenky šekového úřadu se zvláštním přípisem, by akce této co nejlhůtji se zúčastnili a příspěvky podle svých sil poskytli.

Jedná se o důležitou stavovskou akci, která má dokázat, že notářský stav jest organizačně seelený a dbající vždy stavovské cti a důstojnosti.

V Praze dne 14. února 1929.

Notářská komora v Praze.

Spolek notářů československých.

Sbírka rozhodnutí nejvyšších stolic soudních republiky Československé.

Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věcech finančních.

3577.

Poplatek listinný (z hypotekárního úpisu). Listina, kterou se obmezuje hypotekárně zjištěný úvěr, podléhá samostatnému stupnicovému poplatku bez ohledu na to, že původní listina o poskytnutí tohoto hypotekárního úvěru byla již zpoplatněna (§ 40 poplat. zákona).

(Nález z 26. února 1927 č. 3675.)

3588.

Poplatek ze zřízení hypotéky: Když vlastník reality při postupu téže vyhradí osobě třetí určitý výměnek jako věcné břemeno postoupené reality a nabyvatel přejímá plnění takto vymíněné na srážku přejímací ceny, nepodléhá toto zřízení zástavního práva stupnicovému poplatku.

(Nález z 5. března 1927 č. 4144.)

3733.

Poplatek z uznání dluhu: Uznání dluhu v soudním smíru podléhá stupnicovému poplatku, nebylo-li prokázáno, že předchozí právní jednání, z něhož dluh vznikl, bylo řádně zpoplatněno.

(Nález z 28. května 1927 č. 4746/26.)

Prejudikatura: Boh. 2815 fin.

3735.

Daň dědická: Jestliže bylo universálnímu dědici uloženo v testamentu, aby ze jmění pozůstalostního uložil určitý peníz do spořitelny s tím, že kapitál s přírostnými úroky případně jako substituční jmění po jisté době vnukům, resp. dětem zůstavitelčiným, a dědic skutečně také uložil částku tu na vkladní knížku spořitelny, kterou uschoval do soudního uschování pro substituční podstatu zůstavitelky, neměl úřad podkladu pro názor, že dotyčnou částku jest započísti do dědického nápadu testamentárního dědice a tomuto vyměřiti z ní dědickou daň dle §§ 9 a 10 cis. nař. č. 278/1915.

(Nález z 28. května 1927 č. 11.236.)

3746.

Poplatek převodní: I. Vydražil-li někdo při dobrovolné dražbě nemovitosti, tvořící předmět dražebního řízení, svým jménem a po uzavření kupní smlouvy dražbou skutečně vydal vkladní prohlášení, že měl vydražiti zmíněné reality jménem určitých osob, od nichž však neměl plné moci, znějící na dobrovolnou dražbu a vydané a legalisované před dražbou, že nemovitosti vydražil omylem svým jménem a že svoluje, aby právo vlastnické bylo převedeno na uvedené osoby, právně vyměřil úřad převodní poplatek z dražebního proto-

kolu vydražitel i ze vkladního prohlášení nabyvatelem realit. Jako u č. 3627-I.

(Nález ze dne 4. června 1927 č. 12.090.)

3764.

Poplatek nemovitostní: Přenášeli-li se várečné právo zárokování od poplatku pro převod nabyté nemovitosti dle saz. pol. 20/102 lit. f) popl. zák., jest její věcí, aby prokázala veškeré předpoklady této výjimky ze všeobecné povinnosti poplatkové aneb aspoň o těchto okolnostech nabídla vhodně průvodní prostředky.

(Nález ze 17. června 1927 č. 14.076/26.)

3803.

Poplatek z potvrzení příjmu: Potvrzení, jímž advokát stvrzuje složení peněz v zastoupení osoby, která byla věřitelem proti osobě, již se potvrzení to vydává, a kterou také advokát při vymáhání této pohledávky zastupoval, podléhá podle saz. pol. 30/47 a) popl. zák. poplatku dle II. stupnice z kvitované částky, i když k němu nebyla připojena plná moc věřitelova, oprávnňující advokáta k tomuto kvitování.

(Nález ze 14. září 1927 č. 18.867.)

3807.

Poplatek nemovitostní: Přenášeli-li se várečné právo zároven s domem, s nímž je spojeno, dlužno jeho cenu vzít do základu nemovitostního poplatku.

(Nález ze 16. září 1927 č. 3970/26.)

Prejudikatura: Boh. 2187, 2766 a 3136 fin.

3809.

Poplatek převodní: Daň darovací: I. Finanční úřad jest při řešení ctázky — prejudiciální pro případ poplatkový — od kdy pomínuly účinky rozvodu manželů, uzavřevších darovací smlouvu, vázán právoplatným výrokem soudním, že následky rozvodu manželství dlužno pokládati dle prohlášení strany za zaniklé dřívějším dnem, než bylo soudu oznámeno obnovení manželského spoluzití smluvních stran, pokud nebyl prokázán opak. II. Platný právní řád (§ 110 o. z. o.) nepřipouští, aby obnovení spoluzití rozvedených manželů se dělo pod jakýmkoli výhradami.

(Nález ze 16. září 1927 č. 11.686/26.)

3817.

Poplatek nemovitostí (osvobození): Poplatkové osvobození dle § 36 odst. 2 zák. č. 35/1923 vztahuje se toliko na převody domů, jejich stavba byla dokončena ve smyslu § 11 odst. 3 prov. nař. č. 160/1923.

(Nález ze 17. září 1927 č. 19.170.)

Prejudikatura: Boh. 3230 fin.

3825.

Poplatek ze smlouvy pachtovní: Pachtovní smlouva uzavřená v r. 1924 podléhá poplatku dle zákona č. 76/1921.

(Nález z 22. září 1927 č. 19.518.)

3832.

Daň dědická: Bylo-li společenskou smlouvou stanoveno, že úmrtím jednoho společníka se společnost ruší a dědicům zemřelého společníka přísluší pouze nárok na vyplacení pohledávky, vykázané v poslední bilanci, oběma společníky podepsané, není finanční úřad oprávněn žádati za účelem vyměření pozůstalostních dávek předložení bilance ku dni úmrtí společníka, když jeho dědicové k tomuto účelu předložili již poslední bilanci, která je oběma společníky podepsána.

(Nález z 27. září 1927 č. 19.755.)

3839.

Poplatek ze smlouvy disoluční: I. Tvořili-li součást společenských aktiv, smlouvou disoluční převzatých, také určitá pokladní hotovost, jest ji při vyměření poplatku ze smlouvy disoluční ze základu vyměřovacího celou částkou vyloučiti. II. Jako u č. 3651-I. — III. Jako u č. 3651-II. — IV. Tvořili-li součást společenských aktiv, smlouvou disoluční převzatých, cizí valuty, nelze je při vyměření poplatku ze smlouvy disoluční vyloučiti ze základu vyměřovacího. — V. Jestliže strana uplatňovala v rekursu, že úplata (hotová výplata a převzaté dluhy), pokud přesahuje bilanční hodnotu převzatých aktiv,